

(On)behandeld: de expo van een financieel oplichter

Date : 7 mei 2017

In het Gentse Guislain Instituut is de expo (On)behandeld geopend. Centraal daarin zou de behandeling moeten staan van geïnterneerden, veroordeelde misdadigers die ontoerekeningsvatbaar zijn verklaard. Maar centraal staat nu Piet Van Haut, in 2001 veroordeeld voor financiële oplichting. Volgens sommigen een psychopaat, volgens anderen een sociaal gefnuikt genie. Volgens hem zelf een gefortuneerde rentenier die zijn geld niet op kan maar één die wel doodongelukkig is.

Alles in het leven van Piet Van Haut draait om geld. De man deed zich ooit voor als een zoon van koning Albert, als de zoon van een oliesjeik, als procureur-generaal en als bankier. Zijn rol als procureur-generaal maakte nog meest indruk. Hij slaagde er in zichzelf in een helikopter van de rijswacht over het Gentse gerechtsgebouw te laten vliegen. Later slaagde hij er in dezelfde rol in zijn eigen naam te schrappen uit het register van de internationale opsporingsbevelschriften.

“Ze was ook stapelverliefd op mij, maar een relatie hebben we nooit gehad. Ze heeft dan maar een wit hondje gekocht en het Piet genoemd. Ze gaf het beestje kusjes die eigenlijk voor mij bestemd waren.”

Van Haut kon mensen verleiden met geld. Geld dat hij naar eigen zeggen wel degelijke bezat. “Toen ik 20 was, heeft de steenrijke Monique T., eigenares van een zeepfabriek, me een zeer groot bedrag geschonken.”, vertelt hij daar over. “Ik zeg wel: geschónken, officieel via een grote bank in Nederland. Die dame was manisch depressief en had al fortuinen verbrast aan psychiaters, maar daar was ze niet beter van geworden. Het enige wat haar blijkbaar rust bracht, was mijn gezelschap. Ze was ook stapelverliefd op mij, maar een relatie hebben we nooit gehad. Ze heeft dan maar een wit hondje gekocht en het Piet genoemd. Ze gaf het beestje kusjes die eigenlijk voor mij bestemd waren. Lief, niet? Uit dankbaarheid heeft ze mij in haar rijkdom laten delen en daar profiteer ik nog elke dag van.”

Volgens het gerecht heeft Van Haut de vrouw gewoon opgelicht, net zoals hij dat deed met een aantal bankiers en investeerders. In 2001 werd hij veroordeeld voor financiële oplichting waarbij hij meer dan 50 slachtoffers zou hebben gemaakt. Hij kreeg 4 jaar effectief, werd psychologisch onderzocht, gek verklaard en weer gezond verklaard. Hij zag alle gevangenen van binnen en van buiten. In Gent en Brugge profileerde hij zich daarbij op een merkwaardige manier. Hij schreef elke dag vrouwelijke advocaten aan. Met de vraag of ze hem wilden helpen met een erfeniskwestie van 50 miljoen Belgische frank. En als ze hem bezochten in de gevangenis, vroeg hij hen om een strakke lederen broek te dragen. Wat een aantal onder hen, met het ook op een nieuwe rijke cliënt, ook deden.

“Ik koop gewoon aandacht van de mensen. Pak mijn geld af en ik ben de grootste sukkelaar die er is.”

Eind vorig jaar bracht José Masschelin, gedegen gerechtsjournalist van de krant Het Laatste Nieuws, een verhaal hoe Van Haut in Knokke resideert en er het vertrouwen wint van de lokale middenstand. Een hotelier uit Zeeland vertelt, anoniem, dat Van Haut een goede klant is. Hij mag dan ook vrij de Lamborghini van het hotel gebruiken. Zolang hij zijn rekeningen betaalt. En dat doet hij stipt op tijd. Van Haut zelf stelt dat hij dood ongelukkig is. “Ik koop gewoon aandacht van de mensen. Pak mijn geld af en ik ben de grootste sukkelaar die er is.” zegt hij.

De expo (On)behandeld loopt tot 15 oktober in het Guislain Instituut en is mee georganiseerd door de Orde van de Vlaamse balies.